

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovy nábřeží 34, Ostrava, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 17. 3. 2016, č. j. 22 A 27/2016 - 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2016, č. j. 22 A 105/2016 - 6,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podáním, označeným jako „*Kasační stížnost proti usnesení ČR – Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 105/2016-8, ze dne 8. srpna 2016*“, domáhal zrušení specifikovaného usnesení, jímž krajský soud odmítl žalobu proti usnesení Krajského soudu v Ostravě 17. 3. 2016, č. j. 22 A 27/2016 - 7.

[2] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) podání žalobce posoudil jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl. Žaloba nemířila proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale proti usnesení krajského soudu, který při výkonu soudnictví není správním orgánem. Žaloba proti jeho usnesení je proto nepřijatelná.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 24. 8. 2016 kasační stížnost. Uvádí, že v řízení nejednal zákonný soudce, došlo k úmyslné záměně žalovaného a žalované věci. Usnesení krajského soudu je subjektivní, zmatečné, v rozporu s dobrými mravy, Ústavou ČR a zákony ČR. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení a rozhodnutí.

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 s. ř. s., a to z dále uvedených důvodů.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, „*kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené*“ (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, publ. pod č. 869/2006 Sb. NSS.)

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena.

[8] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení proto Nejvyšší správní soud nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů, tj. nerozhodoval o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků ani o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a upustil i od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu